

Vad är skillnaden på att spela för en betalande publik på en stadsteater och för niondeklassare i ett klassrum framför whiteboardtavlan?
Svaret: Du kan aldrig fejka fokus med de senare.

Oskar Sternulf mitt under föreställningen "Komma ut" för Jändelskolans elever. I morgon spelar han samma föreställning för allmänheten i Lokstallarna, Karlshamn.

FOTO: MARCUS PALMGREN

"Utan fokus genomskådar de mig"

Tre minuter innan bussen ska gå från Parkgatan i Karlskrona kommer Oskar Sternulf springande från Hoglandsparkens håll. Han är inte scenminkad och har vanliga kläder på sig. Jag frågar om han har scenkläder i väskan, och funderar på om han verkligen ska hinna byta om och göra sig i ordning innan föreställningen ska börja om en timme.

Han tittar ner på sina kläder. Skakar på huvudet. – Jag ser ut så här. En vanlig t-shirt, och så ser jag till att ha färgade jeans på mig, säger han.

Anledningen är att han under sin egenskrivna HBTQ-monolog "Komma ut" kommenterar vad "böjiga byxor" innebär – nämligen jeans med annan färg än blå. Monologen skildrar en ung kille som homosexuell för sina vänner och familj.

Oskar har lärt sig att vara flexibel. Hans föreställningar kräver nästan

ingenting i förberedelse och går att spela på vilken scen som helst.

– Ibland är det en aula, ibland ett klassrum. En gång glömde de bort att jag skulle komma, då fick vi spela i en matsal. Det gick bra det med, berättar han.

Oskar Sternulf är skådespelare och musikalartist, bor i Stockholm men är född i "staun". Utbildad är han bland annat på Performing arts school i Göteborg, och jobbar idag med både modellarbeten och skådespelaruppdrag.

Men i dag är det hans egenskrivna föreställning som gäller på Jändelskolan i Jämsjö. Det är bara en föreställning i en två veckor lång turné där han spelar för samtliga niondeklassare i kommunen som en del av de så kallade estetiska läroprocesserna, vilka innebär att teater måste vara med som en naturlig del av lärandet.

– Och hur gör man det? Det är lätt att boka in någon som tar hand om

det. Även HBTQ ska vara en del av undervisningen och kommer jag då med en föreställning om det med efterföljande samtal så blir ju det perfekt som kombination.

Men skolelever i högstadiet, är inte det en mardrömspublik att spela för, undrar jag. Jag ser framför mig en stökig klass som vägrar lyssna och förstrött tittar i sina telefoner i stället för att lyssna på den som råkar stå framme vid tavlan.

– Jag älskar att utmanas, både i livet och som konstnär. Det var därför jag valde att spela för skolan, för de tar inte emot vad som helst. Har jag inte fokus så genomskådar de mig direkt. Men det kan jag tycka är det häftigaste, för ibland kommer lärare och säger att "det här är en väldigt stökig klass, så vi ber om ursäkt direkt", och så sitter eleverna tysta i en och en halv timme. Då blir lärarna helt chockade.

Oskar har mängder med anekdoter från sina hund-

ratala föreställningar. Coola killar som vågat komma fram efteråt och tackat honom för föreställningarna. Elever som hört av sig på mejl och berättat att de vågat ta steget att komma ut, och andra som hör av sig på Instagram och Facebook.

– Det tycker jag är så häftigt, säger han.

Vi är framme. Det är en tio minuters promenad till Jändelskolan. Väl där blir vi hälsade välkomna, och visade in i ett klassrum med affischer, skolarbeten och uppmuntrande citat upphängda på väggarna. Bänkarna är skjutna mot väggarna. Oskar börjar genast flytta om lite för att göra plats för dem som önskar att sitta på bänkarna. Klockan närmar sig speldags.

– En ritual har jag – jag måste gå på toa innan. Inför föreställning nummer åtta av "Ondskan" gjorde jag inte det, och det gör jag aldrig om igen. Halvvägs in var jag säker på att jag skulle spricka, säger han och ursäktar sig.

Det är dags för de 35 eleverna att komma in. Jag sätter mig längst bak. Oskar börjar direkt utan introduktion. Klassen är inte knäpptyst, men fokuset är där. Spridda skratt hörs varje gång Oskar säger ett könsord, eller när han på ett överdrivet sätt gestaltar gayrollen och ifrågasätter de fack som en homosexuell kille brukar placeras i.

Efter 50 minuter är det slut. Men bara själva föreställningsdelen. Nu börjar utläringen.

Oskar ber eleverna att skriva ner frågor om vad som helst som rör föreställningen eller HBTQ. Smarta frågor skrivs ned. Så som "Vad betyder queer?", "Vad gör man om ens föräldrar inte är okej med att man är homosexuell?" och "Varför ska man ens behöva komma ut?".

Oskar svarar, engagerat.

TEXT
ELIN THORNBORG
elin.thornberg@blt.se
0455-772 81

FAKTA

Oskar Sternulf

Ålder: 31 år

Bakgrund: Uppvuxen i Karlskrona. Utbildade sig i Göteborg till musikalartist. Har sedan dess synts i både större och mindre produktioner. Har bland annat spelat i "Mamma Mia" på Svenska teatern i Helsingfors 2015.

Egna föreställningar: Gjorde sin första klassrumsföreställning 2013 med en monolog av Jan Guillou "Ondskan". Den föreställningen har han spelat totalt 406 föreställningar av. Förra året hade han premiär på sin första egenskrivna monolog "Komma ut".

Aktuell: Spelar sin HBTQ-monolog "Komma ut" för samtliga niondeklassare i Karlskrona. Föreställningen framförs för allmänheten i Lokstallarna i Karlshamn på söndag eftermiddag.